KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 9
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

37 ksiąg · 269 różnych siglów · 325 wystąpień · 554 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Lb Księga Liczb 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
Joz Księga Jozuego 3
1 Sm 1 Księga Samuela 3
Ps Księga Psalmów 3
Prz Księga Przysłów 4
Koh Księga Koheleta 5
Iz Księga Izajasza 5
Jr Księga Jeremiasza 5
Ez Księga Ezechiela 6
Mi Księga Micheasza 6
Za Księga Zachariasza 6
Ml Księga Malachiasza 6
Mt Ewangelia według św. Mateusza 6
Mk Ewangelia według św. Marka 8
Łk Ewangelia według św. Łukasza 8
J Ewangelia według św. Jana 10
Dz Dzieje Apostolskie 10
Rz List do Rzymian 11
1 Kor 1 List do Koryntian 12
2 Kor 2 List do Koryntian 14
Ga List do Galatów 15
Ef List do Efezjan 15
Flp List do Filipian 16
Kol List do Kolosan 17
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 18
1 Tm 1 List do Tymoteusza 18
2 Tm 2 List do Tymoteusza 18
Tt List do Tytusa 19
Hbr List do Hebrajczyków 19
Jk List św. Jakuba Apostoła 19
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 20
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 21
1 J 1 List św. Jana Apostoła 21

Księga Rodzaju

Rdz 4,7

Lekcja 9: s. 2

7 Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś
twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze
postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie,
a przecież ty masz nad nim panować.

Księga Wyjścia

Wj 20,4–5.17

Lekcja 9: s. 7, 8

4 Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego
obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego,
co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach
pod ziemią! 5 Nie będziesz oddawał im pokłonu i
nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg,
jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występek
ojców na synach do trzeciego i czwartego
pokolenia względem tych, którzy Mnie
nienawidzą.

17 Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego.
Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani
jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego
wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która
należy do bliźniego twego.

Wj 34,14

Lekcja 9: s. 8

14 Nie będziesz oddawał pokłonu bogu obcemu, bo
Pan ma na imię Zazdrosny: jest Bogiem
zazdrosnym.

Księga Kapłańska

Kpł 19,2

Lekcja 9: s. 7

2 Mów do całej społeczności Izraelitów i powiedz
im: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan,
Bóg wasz!

Księga Liczb

Lb 25,11

Lekcja 9: s. 8

11 Pinchas, syn Eleazara, syna kapłana Aarona,
odwrócił mój gniew od Izraelitów, gdyż zapłonął
pośród nich zazdrością. Dlatego nie wytraciłem
zupełnie Izraelitów w mojej zazdrości.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 4,23–24

Lekcja 9: s. 8

23 Strzeżcie się, byście nie zapomnieli przymierza
Pana, Boga waszego, które zawarł z wami, i nie
uczynili sobie wyobrażenia w rzeźbie tego
wszystkiego, co wam zabronił Pan, Bóg wasz. 24
Bo Pan, Bóg wasz, jest ogniem trawiącym. On jest
Bogiem zazdrosnym.

Pwt 5,8–9.21

Lekcja 9: s. 7, 8

8 Nie uczynisz sobie posągu ani żadnego obrazu
tego, co jest na niebie wysoko albo na ziemi
nisko, lub w wodzie poniżej ziemi. 9 Nie będziesz
oddawał im pokłonu ani służył. Bo Ja jestem Pan,
Bóg twój, Bóg zazdrosny, karzący nieprawość
ojców na synach w trzecim i w czwartym
pokoleniu - tych, którzy Mnie nienawidzą,

21 Nie będziesz pożądał żony swojego bliźniego.
Nie będziesz pragnął domu swojego bliźniego ani
jego pola, ani jego niewolnika, ani jego
niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani
żadnej rzeczy, która należy do twojego bliźniego.

Pwt 6,14–15

Lekcja 9: s. 8

14 Nie będziecie oddawali czci bogom obcym,
spomiędzy bogów okolicznych narodów, 15 bo Pan,
Bóg twój, który jest u ciebie, jest Bogiem
zazdrosnym, by się nie rozpalił na ciebie gniew
Pana, Boga twego, i nie zmiótł cię z powierzchni
ziemi.

Księga Jozuego

Joz 24,16–21

Lekcja 9: s. 8

16 Naród wówczas odrzekł tymi słowami: Dalekie
jest to od nas, abyśmy mieli opuścić Pana, a
służyć bóstwom obcym! 17 Czyż to nie Pan, Bóg
nasz, wyprowadził nas i przodków naszych z
ziemi egipskiej, z domu niewoli? Czyż nie On
przed oczyma naszymi uczynił wielkie znaki i
ochraniał nas przez całą drogę, którą szliśmy, i
wśród wszystkich ludów, pomiędzy którymi
przechodziliśmy? 18 Pan ponadto wypędził przed
nami wszystkie te ludy wraz z Amorytami, którzy
mieszkali w tym kraju. My również chcemy służyć
Panu, bo On jest naszym Bogiem. 19 I rzekł Jozue
do ludu: Wy nie możecie służyć Panu, bo jest On
Bogiem świętym i jest Bogiem zazdrosnym i nie
przebaczy wam występków i grzechów. 20 Jeśli
opuścicie Pana, aby służyć bogom obcym, ześle
na was znów nieszczęścia, a choć przedtem
dobrze wam czynił, wtedy sprowadzi zagładę.

21 Lecz lud odrzekł Jozuemu: Nie! My chcemy
służyć Panu!

1 Księga Samuela

1 Sm 15,22.24–26

Lekcja 9: s. 2

22 Samuel odrzekł: Czyż milsze są dla Pana
całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa
głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo
od ofiary, uległość - od tłuszczu baranów.

24 Saul odrzekł na to Samuelowi: Popełniłem
grzech: Przekroczyłem nakaz Pana i twoje
wskazania, bałem się bowiem ludu i usłuchałem
jego głosu. 25 Ty jednak daruj moją winę i chodź
ze mną, ażebym oddał pokłon Panu. 26 Na to
Samuel odrzekł Saulowi: Nie pójdę z tobą, gdyż
odrzuciłeś słowo Pana i dlatego odrzucił cię Pan.
Nie będziesz już królem nad Izraelem.

Księga Psalmów

Ps 10,3–4

Lekcja 9: s. 9

3 Bo występny się chełpi swoim pożądaniem,
bluźni drapieżca i pogardza Panem. 4 W pysze
swojej powiada występny: Nie pomści; nie ma
Boga: oto jest całe jego myślenie.

Ps 23,1–6

Lekcja 9: s. 3

1 Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie
brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie
mogę odpocząć: 3 orzeźwia moją duszę. Wiedzie
mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na
swoje imię. 4 Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i
Twoja laska są tym, co mnie pociesza. 5 Stół dla
mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkiem; mój kielich jest
przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez
wszystkie dni mego życia i zamieszkam w domu
Pańskim po najdłuższe czasy.

Ps 34,11.14.16–19

Lekcja 9: s. 3, 7

11 Możni zubożeli i zaznali głodu; a szukającym
Pana żadnego dobra nie zabraknie.

14 Powściągnij swój język od złego, a twoje wargi
od słów podstępnych!

16 Oczy Pana [zwrócone są] ku sprawiedliwym, a
Jego uszy na ich wołanie. 17 Wołali, a Pan ich
wysłuchał i uwolnił od wszystkich przeciwności. 18
Oblicze Pana [zwraca się] przeciw źle czyniącym,
by pamięć o nich wygładzić z ziemi. 19 Pan jest
blisko skruszonych w sercu i wybawia złamanych
na duchu.

Ps 37,23–25

Lekcja 9: s. 3

23 Pan umacnia kroki człowieka i w jego drodze
ma upodobanie. 24 A choćby upadł, to nie będzie
leżał, bo rękę jego Pan podtrzymuje. 25 Byłem
dzieckiem i jestem już starcem, a nie widziałem
sprawiedliwego w opuszczeniu ani potomstwa
jego, by o chleb żebrało.

Ps 40,7

Lekcja 9: s. 2

7 Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty, lecz
otwarłeś mi uszy; całopalenia i żertwy za grzech
nie żądałeś.

Ps 51,12.18–19

Lekcja 9: s. 2, 3

12 Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów w
mojej piersi ducha niezwyciężonego!

18 Ty się bowiem nie radujesz ofiarą i nie chcesz
całopaleń, choćbym je dawał. 19 Moją ofiarą, Boże,

duch skruszony, nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym.

Ps 62,10

Lekcja 9: s. 2

10 Synowie ludzcy są tylko jak tchnienie, synowie mężów - kłamliwi; na wadze w górę się wznoszą: wszyscy razem są lżejsi niż tchnienie.

Ps 75,7–8

Lekcja 9: s. 6

7 Bo nie ze wschodu ani z zachodu, ani z pustyni, ani z gór [przychodzi] wywyższenie, 8 lecz Bóg jedynie jest sędzią - tego zniża, tamtego podnosi.

Ps 99,3.5.9

Lekcja 9: s. 7

3 Niech wielbią imię Twoje wielkie i straszliwe: ono jest święte.

5 Wysławiajcie Pana, Boga naszego, oddajcie pokłon u podnóżka stóp Jego: On jest święty.

9 Wysławiajcie Pana, Boga naszego, oddajcie pokłon przed świętą Jego górą: bo Pan, Bóg nasz, jest święty.

Ps 103,17

Lekcja 9: s. 10

17 A łaskawość Pańska na wieki wobec Jego czcicieli, a Jego sprawiedliwość nad synami synów,

Ps 112,1

Lekcja 9: s. 10

1 Alleluja. Szczęśliwy mąż, który się boi Pana i wielkie upodobanie ma w Jego przykazaniach.

Ps 119,73.165

Lekcja 9: s. 2, 3

73 Twe ręce mnie uczyniły i ukształtowały: obdarz mnie rozumem, bym się nauczył Twoich przykazań.

165 Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie spotka [ich] żadne potknięcie.

Ps 121,1–8

Lekcja 9: s. 3

1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom: Skądże nadejdzie mi pomoc? 2 Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię. 3 On nie pozwoli zachwiać się twej nodze ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże. 4 Oto nie zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad Izraelem. 5 Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem przy twym boku prawym.

6 Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród nocy. 7 Pan cię uchroni od zła wszelkiego: czuwa nad twoim życiem. 8 Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy.

Ps 128,1.4

Lekcja 9: s. 10

1 Pieśń stopni. Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana, który chodzi Jego drogami!

4 Oto takie błogosławieństwo dla męża, który boi się Pana.

Ps 139,13–14

Lekcja 9: s. 3

13 Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej matki. 14 Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie, godne podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę,

Księga Przysłów

Prz 11,2

Lekcja 9: s. 5

2 Przyszła wyniosłość - przyszła i hańba, u ludzi skromnych jest mądrość.

Prz 14,12

Lekcja 9: s. 1, 5

12 Jest droga, co komuś zdaje się słuszną, lecz w końcu prowadzi do zguby.

Prz 20,6

Lekcja 9: s. 2

6 Dobrocią swą chełpi się wielu, lecz męża pewnego któż znajdzie?

Prz 25,27

Lekcja 9: s. 7

27 Niedobrze za wiele jeść miodu: a gardzenie wyniosłością jest zaszczytne.

Prz 26,24–28

Lekcja 9: s. 7

24 Ustami wróg zwodzi - a w sercu kryje podstęp.
25 Nie ufaj miłemu głosowi, gdyż siedem ohyd ma
w sercu; 26 choć się zatai nienawiść podstępnie, to
złość się wyda na zgromadzeniu. 27 Kto kopie dół -
weń wpada, a kamień wraca na tego, co go toczy.
28 Fałszywy język nie znosi skrzywdzonych, usta
przymilne powodem zguby.

Prz 27,2.4

Lekcja 9: s. 7, 8

2 Niech inny cię chwali - nie twe własne usta, ktoś
obcy - nie własne twe wargi.

4 Gwałtowny jest gniew, zapalczywość -
nieubłagana, a kto się ostoi przed zazdrością?

Prz 28,13

Lekcja 9: s. 2

13 Nie zazna szczęścia, kto błędy swe ukrywa; kto
je wyznaje, porzuca - ten miłosierdzia dostąpi.

Prz 30,32

Lekcja 9: s. 5

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle -
rękę na usta!

Księga Koheleta

Koh 5,10–11

Lekcja 9: s. 8

10 Gdy dobra się mnożą, mnożą się ich zjadacze. I
jakiż pożytek ma z nich właściciel, jak ten, że nimi
napawa swe oczy? 11 Słodki jest sen robotnika, czy
mało, czy dużo on zje, lecz bogacz mimo swej
sytości nie ma spokojnego snu.

Księga Izajasza

Iz 5,20–21

Lekcja 9: s. 5

20 Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro
złem, którzy zamieniają ciemności na światło, a
światło na ciemności, którzy przemieniają gorycz
na słodycz, a słodycz na gorycz! 21 Biada tym,
którzy się uważają za mądrych i są sprytnymi we
własnym mniemaniu!

Iz 6,3

Lekcja 9: s. 7

3 I wołał jeden do drugiego: Święty, Święty,
Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest
Jego chwały.

Iz 26,3

Lekcja 9: s. 2

3 jego charakter stateczny Ty kształtujesz w
pokoju, w pokoju, bo Tobie zaufał.

Iz 46,9–11

Lekcja 9: s. 3

9 Wspomnijcie rzeczy minione od wieków! Tak, Ja
jestem Bogiem i nie ma innego, Bogiem, i nikogo
nie ma jak Ja. 10 Obwieszczam od początku to, co
ma przyjść, i naprzód to, co się jeszcze nie stało.
Mówię: Mój zamiar się spełni i uczynię wszystko,
co zechcę. 11 Przyzywam ze Wschodu drapieżcę,
człowieka upatrzonego z dalekiej krainy. Ledwie
co wypowiem, już w czyn wprowadzone, ledwie
myśl powziąłem, już wykonana.

Iz 53,6

Lekcja 9: s. 3

6 Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas się
obrócił ku własnej drodze, a Pan zwalił na Niego
winy nas wszystkich.

Iz 55,8–9

Lekcja 9: s. 1

8 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi.

Iz 64,6

Lekcja 9: s. 2

6 Nikt nie wzywał Twojego imienia, nikt się nie
zbudził, by się chwycić Ciebie. Bo skryłeś Twoje
oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszej
winy.

Księga Jeremiasza

Jr 6,20

Lekcja 9: s. 2

20 Na co sprowadzacie Mi kadzidło ze Saby albo
wyborny korzeń trzcinowy z dalekiej ziemi? Nie
podobają Mi się wasze całopalenia, a wasze
krwawe ofiary nie są Mi przyjemne.

Jr 9,23–24

Lekcja 9: s. 5

23 Raczej chcąc się chlubić, niech się szczyci tym,
że jest roztropny i że Mnie poznaje, iż jestem
Jahwe, który okazuje łaskawość, praworządność i
sprawiedliwość na ziemi - w tym to mam
upodobanie - wyrocznia Pana. 24 Oto dni nadejdą -
wyrocznia Pana - kiedy nawiedzę wszystkich
obrzezanych według ciała;

Jr 10,23

Lekcja 9: s. 1

23 Wiem, Panie, że nie człowiek wyznacza swą
drogę, i nie w jego mocy leży kierować swoimi
krokami, gdy idzie.

Jr 17,9

Lekcja 9: s. 2

9 Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i
niepoprawne - któż je zgłębi?

Jr 29,11

Lekcja 9: s. 3

11 Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie
zamyślam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów
pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam
przyszłość, jakiej oczekujecie.

Księga Ezechiela

Ez 33,8–9

Lekcja 9: s. 5

8 Jeśli do występnego powiem: Występny musi
umrzeć - a ty nic nie mówisz, by występnego
sprowadzić z jego drogi - to on umrze z powodu
swej przewiny, ale odpowiedzialnością za jego
śmierć obarczę ciebie. 9 Jeśli jednak ostrzegłeś
występnego, by odstąpił od swojej drogi i
zawrócił, on jednak nie odstępuje od swojej drogi,
to on umrze z własnej winy, ty zaś ocaliłeś swoją
duszę.

Ez 39,25

Lekcja 9: s. 8

25 Dlatego tak mówi Pan Bóg: Teraz odwrócę los
Jakuba i zmiłuję się nad całym domem Izraela, i
zatroszczę się o moje święte imię.

Księga Micheasza

Mi 2,1–2

Lekcja 9: s. 8

1 Biada tym, którzy planują nieprawość i
obmyślają zło na swych łożach! Gdy świta
poranek, wykonują je, bo jest ono w mocy ich rąk.
2 Gdy pożądają pól, zagarniają je, gdy domów - to
je zabierają; biorą w niewolę męża wraz z jego
domem, człowieka z jego dziedzictwem.

Księga Zachariasza

Za 1,14

Lekcja 9: s. 8

14 Po czym anioł, który mówił do mnie, takie dał
mi polecenie: Rozgłaszaj, że tak powiedział Pan
Zastępów: Darzę Jeruzalem i Syjon ogromną
miłością,

Za 8,1–3

Lekcja 9: s. 8

1 Pan Zastępów skierował następujące słowo: 2
Tak mówi Pan Zastępów: Zazdrosna miłość moja
obejmuje Syjon i broni go mój gniew potężny. 3 To
mówi Pan: Powrócę znowu na Syjon i zamieszkam
znowu w Jeruzalem. I znowu Jeruzalem nazwą
Miastem Wiernym, a górę Pana Zastępów - Górą
Świętą.

Księga Malachiasza

Ml 3,6

Lekcja 9: s. 7

6 Ponieważ Ja, Pan, nie odmieniam się, więc
dlatego wy, synowie Jakuba, nie jesteście
zniszczeni,

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,16

Lekcja 9: s. 2

16 Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca
waszego, który jest w niebie.

Mt 6,7–8.25–34

Lekcja 9: s. 3, 10

7 Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie.
Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo
będą wysłuchani. 8 Nie bądźcie podobni do nich!
Albowiem wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba,
wpierw zanim Go poprosicie. Wy zatem tak się
módlcie:

25 Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się
zbytnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani
o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż
życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej
niż odzienie? 26 Przypatrzcie się ptakom w
powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do
spichlerzy, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż
wy nie jesteście ważniejsi niż one? 27 Kto z was
przy całej swej trosce może choćby jedną chwilę
dołożyć do wieku swego życia? 28 A o odzienie
czemu się zbytnio troszczycie? Przypatrzcie się
liliom na polu, jak rosną: nie pracują ani przędą. 29
A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim
przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich.

30 Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro
do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa,
to czyż nie tym bardziej was, małej wiary? 31 Nie
troszczcie się więc zbytnio i nie mówcie: co
będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy
się przyodziewać? 32 Bo o to wszystko poganie
zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że
tego wszystkiego potrzebujecie. 33 Starajcie się
naprzód o królestwo /Boga/ i o Jego
Sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam
dodane. 34 Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro,
bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się
będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5.21

Lekcja 9: s. 2, 7, 12

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

21 Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!,
wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto
spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Mt 10,16–20.28.34–39

Lekcja 9: s. 4, 10, 14, 15

16 Oto Ja was posyłam jak owce między wilki.
Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni
jak gołębie! 17 Miejcie się na baczności przed
ludźmi! Będą was wydawać sądom i w swych
synagogach będą was biczować. 18 Nawet przed
namiestników i królów będą was wodzić z mego
powodu, na świadectwo im i poganom. 19 Kiedy
was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co
macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie
wam poddane, co macie mówić, 20 gdyż nie wy
będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie
mówił przez was.

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz
duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego,
który duszę i ciało może zatracić w piekle.

34 Nie sądźcie, że przyszedłem pokój przynieść na
ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale
miecz. 35 Bo przyszedłem poróżnić syna z jego
ojcem, córkę z matką, synową z teściową; 36 i
będą nieprzyjaciółmi człowieka jego domownicy.
37 Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie
jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę
bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. 38 Kto
nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest
Mnie godzien.

39 Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.

Mt 12,34–37

Lekcja 9: s. 6

34 Plemię żmijowe! Jakże wy możecie mówić
dobrze, skoro źli jesteście? Przecież z obfitości
serca usta mówią. 35 Dobry człowiek z dobrego
skarbca wydobywa dobre rzeczy, zły człowiek ze
złego skarbca wydobywa złe rzeczy. 36 A
powiadam wam: Z każdego bezużytecznego
słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w
dzień sądu. 37 Bo na podstawie słów twoich
będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich
będziesz potępiony.

Mt 15,19–20

Lekcja 9: s. 7

19 Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa,
cudzołóstwa, czyny nierządne, kradzieże,
fałszywe świadectwa, przekleństwa. 20 To właśnie
czyni człowieka nieczystym. To zaś, że się je nie
umytymi rękami, nie czyni człowieka nieczystym.

Mt 20,1–16

Lekcja 9: s. 6

1 Albowiem królestwo niebieskie podobne jest do
gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem,
aby nająć robotników do swej winnicy. 2 Umówił
się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do
winnicy. 3 Gdy wyszedł około godziny trzeciej,
zobaczył innych, stojących na rynku bezczynnie, 4
i rzekł do nich: Idźcie i wy do mojej winnicy, a co
będzie słuszne, dam wam. 5 Oni poszli.
Wyszedłszy ponownie około godziny szóstej i
dziewiątej, tak samo uczynił.

6 Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał
innych stojących i zapytał ich: Czemu tu stoicie
cały dzień bezczynnie? 7 Odpowiedzieli mu: Bo
nas nikt nie najął. Rzekł im: Idźcie i wy do
winnicy! 8 A gdy nadszedł wieczór, rzekł
właściciel winnicy do swego rządcy: Zwołaj
robotników i wypłać im należność, począwszy od
ostatnich aż do pierwszych! 9 Przyszli najęci około
jedenastej godziny i otrzymali po denarze. 10 Gdy
więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną;
lecz i oni otrzymali po denarze.

11 Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, 12
mówiąc: Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a
zrównałeś ich z nami, którzyśmy znosili ciężar
dnia i spiekoty. 13 Na to odrzekł jednemu z nich:
Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czy nie o
denara umówiłeś się ze mną? 14 Weź, co twoje i
odejdź! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo
jak tobie. 15 Czy mi nie wolno uczynić ze swoim,
co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja
jestem dobry?

16 Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi
ostatnimi.

Mt 22,37–40

Lekcja 9: s. 2, 4, 7, 14, 15

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego. 40 Na tych dwóch
przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Mt 23,12

Lekcja 9: s. 3, 5

12 Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się
poniża, będzie wywyższony.

Mt 27,15–18

Lekcja 9: s. 8

15 A był zwyczaj, że na każde święto namiestnik
uwalniał jednego więźnia, którego chcieli. 16
Trzymano zaś wtedy znacznego więźnia,
imieniem Barabasz. 17 Gdy się więc zebrali, spytał
ich Piłat: Którego chcecie, żebym wam uwolnił,
Barabasza czy Jezusa, zwanego Mesjaszem? 18
Wiedział bowiem, że przez zawiść Go wydali.

Ewangelia według św. Marka

Mk 7,20–23

Lekcja 9: s. 2, 10

20 I mówił dalej: Co wychodzi z człowieka, to czyni
go nieczystym. 21 Z wnętrza bowiem, z serca
ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże,
zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość,
przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość,
obelgi, pycha, głupota. 23 Całe to zło z wnętrza
pochodzi i czyni człowieka nieczystym.

Mk 8,34–35

Lekcja 9: s. 10

34 Potem przywołał do siebie tłum razem ze
swoimi uczniami i rzekł im: Jeśli kto chce pójść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech
weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 35 Bo
kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto
straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii,
zachowa je.

Mk 10,43–45

Lekcja 9: s. 7

43 Nie tak będzie między wami. Lecz kto by
między wami chciał się stać wielkim, niech będzie
sługą waszym. 44 A kto by chciał być pierwszym
między wami, niech będzie niewolnikiem
wszystkich. 45 Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł,
aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje
życie na okup za wielu.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 3,7

Lekcja 9: s. 5

7 Mówił więc do tłumów, które wychodziły, żeby
przyjąć chrzest od niego: Plemię żmijowe, kto
wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym
gniewem?

Łk 6,45

Lekcja 9: s. 6

45 Dobry człowiek z dobrego skarbca swego serca
wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbca
wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego
usta.

Łk 9,23–25

Lekcja 9: s. 1, 2, 3, 4, 5, 14, 15

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.
25 Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat
zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?

Łk 11,28

Lekcja 9: s. 2

28 Lecz On rzekł: Owszem, ale przecież
błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i
zachowują je.

Łk 12,4–5.15–31

Lekcja 9: s. 5, 8, 9, 10

4 Lecz mówię wam, przyjaciołom moim: Nie bójcie
się tych, którzy zabijają ciało, a potem nic więcej
uczynić nie mogą. 5 Pokażę wam, kogo się macie
obawiać: bójcie się Tego, który po zabiciu ma moc
wtrącić do piekła. Tak, mówię wam: Tego się
bójcie!

15 Powiedział też do nich: Uważajcie i strzeżcie się
wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś opływa
[we wszystko], życie jego nie jest zależne od jego
mienia. 16 I opowiedział im przypowieść:
Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze
obrodziło pole. 17 I rozważał sam w sobie: Co tu
począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów.
18 I rzekł: Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a
pobuduję większe i tam zgromadzę całe zboże i
moje dobra. 19 I powiem sobie: Masz wielkie
zasoby dóbr, na długie lata złożone; odpoczywaj,
jedz, pij i używaj!

20 Lecz Bóg rzekł do niego: Głupcze, jeszcze tej
nocy zażądają twojej duszy od ciebie; komu więc
przypadnie to, coś przygotował? 21 Tak dzieje się z
każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest
bogaty przed Bogiem. 22 Potem rzekł do swoich
uczniów: Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie
się zbytnio o życie, co macie jeść, ani o ciało,
czym macie się przyodziać. 23 życie bowiem więcej
znaczy niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie. 24
Przypatrzcie się krukom: nie sieją ani żną; nie
mają piwnic ani spichrzów, a Bóg je żywi. O ileż
ważniejsi jesteście wy niż ptaki!

25 Któż z was przy całej swej trosce może choćby
chwilę dołożyć do wieku swego życia? 26 Jeśli więc
nawet drobnej rzeczy [uczynić] nie możecie, to
czemu zbytnio troszczycie się o inne? 27
Przypatrzcie się liliom, jak rosną: nie pracują i nie
przędą. A powiadam wam: Nawet Salomon w
całym swym przepychu nie był tak ubrany jak
jedna z nich. 28 Jeśli więc ziele na polu, które dziś
jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak
przyodziewa, o ileż bardziej was, małej wiary! 29 I
wy zatem nie pytajcie, co będziecie jedli i co
będziecie pili, i nie bądźcie o to niespokojni!

30 O to wszystko bowiem zabiegają narody świata,
lecz Ojciec wasz wie, że tego potrzebujecie. 31
Starajcie się raczej o Jego królestwo, a te rzeczy
będą wam dodane.

Łk 14,8–11

Lekcja 9: s. 7

8 Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj
pierwszego miejsca, by czasem ktoś znakomitszy
od ciebie nie był zaproszony przez niego. 9
Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i
powie ci: Ustąp temu miejsca; i musiałbyś ze
wstydem zająć ostatnie miejsce. 10 Lecz gdy
będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim
miejscu. Wtedy przyjdzie gospodarz i powie ci:
Przyjacielu, przesiądź się wyżej; i spotka cię
zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. 11
Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie
poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.

Łk 15,4–7

Lekcja 9: s. 3

4 Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z
nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu
na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? 5
A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona 6 i
wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i
mówi im: Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę,
która mi zginęła. 7 Powiadam wam: Tak samo w
niebie większa będzie radość z jednego
grzesznika, który się nawraca, niż z
dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych,
którzy nie potrzebują nawrócenia.

Łk 17,10

Lekcja 9: s. 5

10 Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co
wam polecono: Słudzy nieużyteczni jesteśmy;
wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać.

Ewangelia według św. Jana

J 2,17

Lekcja 9: s. 11

17 Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie.

J 3,3–8.16

Lekcja 9: s. 3, 5

3 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwo Bożego. 4 Nikodem powiedział do Niego: Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się? 5 Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. 6 To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. 7 Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić.

8 Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha.

16 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

J 14,15.21.23–24

Lekcja 9: s. 2

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie.

23 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. 24 Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.

J 15,4–5.10–13

Lekcja 9: s. 2, 4, 5

4 Wytrwajcie we Mnie, a Ja /będę trwał/ w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - o ile nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. 5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

10 Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. 11 To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. 12 To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. 13 Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

J 16,33

Lekcja 9: s. 5

33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat.

Dzieje Apostolskie

Dz 5,12–18

Lekcja 9: s. 8

12 Wiele znaków i cudów działo się przez ręce Apostołów wśród ludu. Trzymali się wszyscy razem w krużganku Salomona. 13 A z obcych nikt nie miał odwagi dołączyć się do nich, lud zaś ich wychwalał. 14 Coraz bardziej też rosła liczba mężczyzn i kobiet, przyjmujących wiarę w Pana. 15 Wynoszono też chorych na ulicę i kładziono na łożach i noszach, aby choć cień przechodzącego Piotra padł na któregoś z nich. 16 Także z miast sąsiednich zbiegało się mnóstwo ludu do Jerozolimy, znosząc chorych i dręczonych przez duchy nieczyste, a wszyscy doznawali uzdrowienia.

17 Wówczas arcykapłan i wszyscy jego zwolennicy, należący do stronnictwa saduceuszów, pełni zazdrości 18 zatrzymali Apostołów i wtrącili ich do publicznego więzienia.

Dz 10,34–35

Lekcja 9: s. 10

34 Wtedy Piotr przemówił w dłuższym wywodzie:
Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu
na osoby. 35 Ale w każdym narodzie miły jest Mu
ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie.

Dz 13,45

Lekcja 9: s. 8

45 Gdy Żydzi zobaczyli tłumy, ogarnęła ich
zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co
mówił Paweł.

List do Rzymian

Rz 1,28–32

Lekcja 9: s. 8, 9

28 A ponieważ nie uznali za słuszne zachować
prawdziwe poznanie Boga, wydał ich Bóg na
pastwę na nic niezdatnego rozumu, tak że czynili
to, co się nie godzi. 29 Pełni są też wszelakiej
nieprawości, przewrotności, chciwości,
niegodziwości. Oddani zazdrości, zabójstwu,
waśniom, podstępowi, złośliwości; 30 potwarcy,
oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni,
chełpliwi, w tym, co złe - pomysłowi, rodzicom
nieposłuszni, 31 bezrozumni, niestali, bez serca,
bez litości. 32 Oni to, mimo że dobrze znają wyrok
Boży, iż ci, którzy się takich czynów dopuszczają,
winni są śmierci, nie tylko je popełniają, ale nadto
chwalą tych, którzy to czynią.

Rz 2,1–2

Lekcja 9: s. 7

1 Przeto nie możesz wymówić się od winy,
człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się
do sądzenia. W jakiej bowiem sprawie sądzisz
drugiego, [w tej] sam na siebie wydajesz wyrok,
bo ty czynisz to samo, co osądzasz. 2 Wiemy zaś,
że sąd Boży według prawdy dosięga tych, którzy
się dopuszczają takich czynów.

Rz 5,3–5.8.10

Lekcja 9: s. 3, 4

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

8 Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie]
przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli
jeszcze grzesznikami.

10 Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi,
zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego
Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani,
dostąpimy zbawienia przez Jego życie.

Rz 6,3–4.6.12–13

Lekcja 9: s. 2, 3, 6, 14, 15

3 Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy,
którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w
Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego
śmierć? 4 Zatem przez chrzest zanurzający nas w
śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to,
abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak
Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

6 To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała
dawny nasz człowiek został razem z Nim
ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w
niewoli grzechu.

12 Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków
waszych jako broń nieprawości na służbę
grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako
ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki
wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na
służbę Bogu.

Rz 8,14–17.28–29

Lekcja 9: s. 2, 3

14 Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch
Boży, są synami Bożymi. 15 Nie otrzymaliście
przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w
bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za
synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze! 16
Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego
ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. 17 Jeżeli zaś
jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami
Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro
wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie
mieć udział w chwale.

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują,
współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi,
którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29
Albowiem tych, których od wieków poznał, tych
też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

Rz 12,3–10.15.21

Lekcja 9: s. 3, 7

3 Mocą bowiem łaski, jaka została mi dana, mówię
każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie
wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi
o sobie trzeźwo - według miary, jaką Bóg
każdemu w wierze wyznaczył. 4 Jak bowiem w
jednym ciele mamy wiele członków, a nie
wszystkie członki spełniają tę samą czynność - 5
podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w
Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem
dla siebie członkami. 6 Mamy zaś według
udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar
proroctwa - [do stosowania] zgodnie z wiarą; 7
bądź to urząd diakona - dla wykonywania
czynności diakońskich; bądź urząd nauczyciela -
dla wypełniania czynności nauczycielskich;

8 bądź dar upominania - dla karcenia. Kto zajmuje
się rozdawaniem, [niech to czyni] ze
szczodrobliwością; kto jest przełożonym, [niech
działa] z gorliwością; kto pełni uczynki
miłosierdzia, [niech to czyni] ochoczo. 9 Miłość
niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego,
podążajcie za dobrem. 10 W miłości braterskiej
nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci
jedni drugich wyprzedzajcie.

15 Weselcie się z tymi, którzy się weselą. płaczcie
z tymi, którzy płaczą.

21 Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem
zwyciężaj.

Rz 13,8–10.12–14

Lekcja 9: s. 6, 7, 8, 10, 11

8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną
miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił
Prawo. 9 Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie
zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne -
streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego
swego jak siebie samego. 10 Miłość nie wyrządza
zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym
wypełnieniem Prawa.

12 Noc się posunęła, a przybliżył się dzień.
Odrzućmy więc uczynki ciemności, a
przyobleczmy się w zbroję światła. 13 żyjmy
przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i
pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w
kłótni i zazdrości. 14 Ale przyobleczcie się w Pana
Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o
ciało, dogadzając żądzom.

Rz 14,7–8.10–13

Lekcja 9: s. 3, 6

7 Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie
umiera dla siebie: 8 jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy
dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla
Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do
Pana.

10 Dlaczego więc ty potępiasz swego brata? Albo
dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy
przecież staniemy przed trybunałem Boga. 11
Napisane jest bowiem: Na moje życie - mówi Pan
- przede Mną klęknie wszelkie kolano. a każdy
język wielbić będzie Boga. 12 Tak więc każdy z nas
o sobie samym zda sprawę Bogu. 13 Przestańmy
więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to
zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do
upadku lub zgorszenia.

Rz 15,14

Lekcja 9: s. 12

14 Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni
jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką
wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie
upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,18–21.25–31

Lekcja 9: s. 2, 4, 5, 7

18 Nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych,
co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas,
którzy dostępujemy zbawienia. 19 Napisane jest
bowiem: Wytracę mądrość mędrców, a
przebiegłość przebiegłych zniweczę. 20 Gdzie jest
mędrzec? Gdzie uczony? Gdzie badacz tego, co
doczesne? Czyż nie uczynił Bóg głupstwem
mądrości świata? 21 Skoro bowiem świat przez
mądrość nie poznał Boga w mądrości Bożej,
spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia
słowa zbawić wierzących.

25 To bowiem, co jest głupstwem u Boga,
przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u
Boga, przewyższa mocą ludzi. 26 Przeto
przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu!
Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej,
niewielu możnych, niewielu szlachetnie
urodzonych. 27 Bóg wybrał właśnie to, co głupie w
oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał
to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; 28 i to, co
nie jest szlachetnie urodzone według świata i
wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to
co jest, unicestwić, 29 tak by się żadne stworzenie
nie chełpiło wobec Boga.

30 Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie
Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i
sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem,
31 aby, jak to jest napisane, w Panu się chlubił ten,
kto się chlubi.

1 Kor 2,14

Lekcja 9: s. 5

14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego,
co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to
wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem
można to rozsądzić.

1 Kor 3,1–4.19–20

Lekcja 9: s. 1, 2, 8, 11

1 A ja nie mogłem, bracia, przemawiać do was
jako do ludzi duchowych, lecz jako do cielesnych,
jako do niemowląt w Chrystusie. 2 Mleko wam
dałem, a nie pokarm stały, boście byli niemocni;
zresztą i nadal nie jesteście mocni. 3 Ciągle
przecież jeszcze jesteście cieleśni. Jeżeli bowiem
jest między wami zawiść i niezgoda, to czyż nie
jesteście cieleśni i nie postępujecie tylko po
ludzku? 4 Skoro jeden mówi: Ja jestem Pawła, a
drugi: Ja jestem Apollosa, to czyż nie postępujecie
tylko po ludzku?

19 Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u
Boga. Zresztą jest napisane: On udaremnia
zamysły przebiegłych 20 lub także: Wie Pan, że
próżne są zamysły mędrców.

1 Kor 5,11–13

Lekcja 9: s. 9

11 Dlatego pisałem wam wówczas, byście nie
przestawali z takim, który nazywając się bratem,
w rzeczywistości jest rozpustnikiem, chciwcem,
bałwochwalcą, oszczercą, pijakiem lub zdziercą.
Z takim nawet nie siadajcie wspólnie do posiłku.
12 Jakże bowiem mogę sądzić tych, którzy są na
zewnątrz? Czyż i wy nie sądzicie tych, którzy są
wewnątrz? 13 Tych, którzy są na zewnątrz, osądzi
Bóg. Usuńcie złego spośród was samych.

1 Kor 6,9–10

Lekcja 9: s. 8

9 Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiądą
królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani
rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy,
ani rozwięźli, ani mężczyźni współżyjący z sobą, 10
ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy,
ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego.

1 Kor 10,12–13

Lekcja 9: s. 3, 5

12 Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy,
aby nie upadł. 13 Pokusa nie nawiedziła was
większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi.
Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to,
co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę,
równocześnie wskaże sposób jej pokonania,
abyście mogli przetrwać.

1 Kor 12,7.25.31

Lekcja 9: s. 3, 10, 11

7 Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego]
dobra.

25 by nie było rozdwojenia w ciele, lecz żeby
poszczególne członki troszczyły się o siebie
nawzajem.

31 Lecz wy starajcie się o większe dary: a ja wam
wskażę drogę jeszcze doskonalszą.

1 Kor 13,1–8

Lekcja 9: s. 6, 7, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a
miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź
brzęcząca albo cymbał brzmiący. 2 Gdybym też
miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice,
i posiadał wszelką wiedzę, i wszelką [możliwą]
wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłości bym nie
miał, byłbym niczym. 3 I gdybym rozdał na
jałmużnę całą majętność moją, a ciało wystawił
na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym
nie zyskał. 4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest.
Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie
unosi się pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu,
nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie
pamięta złego;

6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz
współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada
nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie
ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie, lub jak
wiedza, której zabraknie.

1 Kor 14,39

Lekcja 9: s. 11

39 Tak więc, bracia moi, troszczcie się o łaskę
prorokowania i nie przeszkadzajcie w korzystaniu
z daru języków!

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5

Lekcja 9: s. 12

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa
Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej
pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym
naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać
tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą,
której doznajemy od Boga. 5 Jak bowiem obfitują
w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej
doznajemy przez Chrystusa pociechy.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 9: s. 2, 4

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie
pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta
możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił,
żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza
przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem
zabija, Duch zaś ożywia.

2 Kor 4,7–10.16–18

Lekcja 9: s. 2

7 Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach
glinianych, aby z Boga była owa przeogromna
moc, a nie z nas. 8 Zewsząd znosimy cierpienia,
lecz nie poddajemy się zwątpieniu; żyjemy w
niedostatku, lecz nie rozpaczamy; 9 znosimy
prześladowania, lecz nie czujemy się
osamotnieni, obalają nas na ziemię, lecz nie
giniemy. 10 Nosimy nieustannie w ciele naszym
konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w
naszym ciele.

16 Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu,
chociaż bowiem niszczeje nasz człowiek
zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz,
odnawia się z dnia na dzień. 17 Niewielkie bowiem
utrapienia naszego obecnego czasu gotują
bezmiar chwały przyszłego wieku 18 dla nas,
którzy się wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz
w to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne,
przemija, to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie.

2 Kor 5,14–15.17–20

Lekcja 9: s. 2, 3, 10, 12

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas,
pomnych na to, że skoro Jeden umarł za
wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za
wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją,
już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich
umarł i zmartwychwstał.

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest
nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto
wszystko stało się nowe. 18 Wszystko zaś to
pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą
przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania. 19
Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat,
nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś
przekazując słowo jednania. 20 Tak więc w imieniu
Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga
samego, który przez nas udziela napomnień. W
imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z
Bogiem.

2 Kor 7,1.6–7.11

Lekcja 9: s. 10, 11

1 Mając przeto takie obietnice, najmilsi, oczyśćmy
się z wszelkich brudów ciała i ducha, dopełniając
uświęcenia naszego w bojaźni Bożej.

6 Lecz Pocieszyciel pokornych, Bóg, podniósł i nas
na duchu przybyciem Tytusa. 7 Nie tylko zresztą
jego przybyciem, ale i pociechą, jakiej doznał
wśród was, gdy nam opowiadał o waszej
tęsknocie, o waszych łzach, o waszym zabieganiu
o mnie, tak że radowałem się jeszcze bardziej.

11 To bowiem, że zasmuciliście się po Bożemu -
jakąż wzbudziło w was gorliwość, obronę,
oburzenie, bojaźń, tęsknotę, zapał i potrzebę
wymierzenia kary! We wszystkim okazaliście się
bez nagany.

2 Kor 9,2

Lekcja 9: s. 11

2 Znam bowiem waszą gotowość, dzięki której
chlubię się wami wśród Macedończyków: Achaja
gotowa jest już od zeszłego roku. I tak wasza
gorliwość pobudziła wielu do współzawodnictwa.

2 Kor 10,5.12.17–18

Lekcja 9: s. 6, 7, 14, 15

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i
wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo
Chrystusowi

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani
stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami
siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie
samych mierzą miarą własnej osoby i porównują
się sami z sobą.

17 Ten, kto się chlubi, w Panu niech się chlubi. 18
Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam
przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 11,2.28.30

Lekcja 9: s. 7, 8, 10

2 Jestem bowiem o was zazdrosny Boską
zazdrością. Poślubiłem was przecież jednemu
mężowi, by was przedstawić Chrystusowi jako
czystą dziewicę.

28 nie mówiąc już o mojej codziennej udręce
płynącej z troski o wszystkie Kościoły.

30 Jeżeli już trzeba się chlubić, będę się chlubił z
moich słabości.

2 Kor 12,9–10.20

Lekcja 9: s. 3, 8

9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali.
Najchętniej więc będę się chlubił z moich
słabości, aby zamieszkała we mnie moc
Chrystusa. 10 Dlatego mam upodobanie w moich
słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w
prześladowaniach, w uciskach z powodu
Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam,
tylekroć jestem mocny.

20 Obawiam się, że gdy przyjdę, znajdę was nie
takimi, jakimi pragnąłbym was znaleźć, a i dla
was okażę się takim, jakiego sobie nie życzycie.
Żeby przypadkiem nie /było wśród was/ sporów,
zazdrości, gniewu, niewłaściwego
współzawodnictwa, obmów, szemrani

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 9: s. 3

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,14.16–26

Lekcja 9: s. 2, 6, 7, 8, 10

14 Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym
nakazie: Będziesz miłował bliźniego swego jak
siebie samego.

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie. 18 Jeśli jednak
pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie
się w niewoli Prawa. 19 Jest zaś rzeczą wiadomą,
jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd,
nieczystość, wyuzdanie, 20 uprawianie
bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść,
wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami,
niezgoda, rozłamy,

21 zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co
do nich zapowiadam wam, jak to już
zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy
dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą. 22
Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami. 25 Mając życie od
Ducha, do Ducha się też stosujmy.

26 Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich
drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc.

Ga 6,1–2

Lekcja 9: s. 12

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 9: s. 2

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez
Jego krew - odpuszczenie występków, według
bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej
mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam
oznajmił tajemnicę swej woli według swego
postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10
dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na
nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co
w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim
dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje

wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli [12] po to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my, którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w Chrystusie.

[13] W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy, Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. [14] On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 2,10

Lekcja 9: s. 2

[10] Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

Ef 4,1.17–19.28–29

Lekcja 9: s. 2, 6, 7, 8

[1] A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani,

[17] To zatem mówię i zaklinam [was] w Panu, abyście już nie postępowali tak, jak postępują poganie, z ich próżnym myśleniem, [18] umysłem pogrążeni w mroku, obcy dla życia Bożego, na skutek tkwiącej w nich niewiedzy, na skutek zatwardziałości serca. [19] Oni to doprowadziwszy siebie do nieczułości [sumienia], oddali się rozpuście, popełniając zachłannie wszelkiego rodzaju grzechy nieczyste.

[28] Kto dotąd kradł, niech już przestanie kraść, lecz raczej niech pracuje uczciwie własnymi rękami, by miał z czego udzielać potrzebującemu. [29] Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

Ef 5,3–5.29

Lekcja 9: s. 2, 8, 9

[3] O nierządzie zaś i wszelkiej nieczystości albo chciwości niechaj nawet mowy nie będzie wśród was, jak przystoi świętym, [4] ani o tym, co haniebne, ani o niedorzecznym gadaniu lub nieprzyzwoitych żartach, bo to wszystko jest niestosowne. Raczej winno być wdzięczne usposobienie. [5] O tym bowiem bądźcie przekonani, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwiec - to jest bałwochwalca - nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

[29] Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół,

List do Filipian

Flp 1,6.15.23

Lekcja 9: s. 2, 3, 8, 10

[6] Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

[15] Niektórzy wprawdzie z zawiści i przekory, drudzy zaś z dobrej woli głoszą Chrystusa.

[23] Z dwóch stron doznaję nalegania: pragnę odejść, a być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze,

Flp 2,3–8.13–14.19–21

Lekcja 9: s. 2, 3, 5, 7, 10

[3] a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. [4] Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! [5] To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. [6] On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, [7] lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka,

[8] uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

[13] Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą. [14] Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań,

[19] A mam nadzieję w Panu Jezusie, że niebawem poślę do was Tymoteusza, abym i ja doznał radości, dowiedziawszy się o waszych sprawach. [20] Nie mam bowiem nikogo o równych dążeniach ducha, który by się szczerze zatroszczył o wasze sprawy: [21] bo wszyscy szukają własnego pożytku, a nie - Chrystusa Jezusa.

Flp 3,7–14

Lekcja 9: s. 3, 5

7 Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. 8 I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa 9 i znalazł się w Nim - nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze - 10 przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach - w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci, 11 dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych.

12 Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też [to] zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13 Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,6–13.19

Lekcja 9: s. 2, 3, 4, 6, 7, 10

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym - to miejcie na myśli! 9 Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami. 10 Także bardzo się ucieszyłem w Panu, że wreszcie rozkwitło wasze staranie o mnie, bo istotnie staraliście się, lecz nie mieliście do tego sposobności.

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę.

List do Kolosan

Kol 1,9–12

Lekcja 9: s. 10

9 Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy, nie przestajemy za was się modlić i prosić /Boga/, abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w całej mądrości i duchowym zrozumieniu, 10 abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga. 11 Niech moc Jego chwały w pełni was umacnia do /okazywania/ wszelkiego rodzaju cierpliwości i stałości. 12 Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziale świętych w światłości.

Kol 2,8–14

Lekcja 9: s. 2, 5

8 Baczcie, aby kto was nie zagarnął w niewolę przez tę filozofię będącą czczym oszustwem, opartą na ludzkiej tylko tradycji, na żywiołach świata, a nie na Chrystusie. 9 W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała, 10 bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy. 11 I w Nim też otrzymaliście obrzezanie, nie z ręki ludzkiej, lecz Chrystusowe obrzezanie, polegające na zupełnym wyzuciu się z ciała grzesznego, 12 jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił.

13 I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego /grzesznego/ ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, 14 skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża.

Kol 3,2–17

Lekcja 9: s. 3, 6, 8, 9, 14, 15

2 Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na
ziemi. 3 Umarliście bowiem i wasze życie jest
ukryte z Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże
Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim
ukażecie się w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć
temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach:
rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i
chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem. 6 Z
powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów
buntu.

7 I wy niegdyś tak postępowaliście, kiedyście w
tym żyli. 8 A teraz i wy odrzućcie to wszystko:
gniew, zapalczywość, złość, znieważanie,
haniebną mowę od ust waszych! 9 Nie okłamujcie
się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego
człowieka z jego uczynkami, 10 a przyoblekli
nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu
poznaniu /Boga/, według obrazu Tego, który go
stworzył. 11 A tu już nie ma Greka ani Żyda,
obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy,
Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim we
wszystkich /jest/ Chrystus.

12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani -
obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć,
pokorę, cichość, cierpliwość, 13 znosząc jedni
drugich i wybaczając sobie nawzajem, jeśliby
miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan
wybaczył wam, tak i wy! 14 Na to zaś wszystko
/przyobleczcie/ miłość, która jest więzią
doskonałości. 15 A sercami waszymi niech rządzi
pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście
wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni! 16
Słowo Chrystusa niech w was przebywa z /całym
swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem
łaski śpiewając Bogu w waszych sercach.

17 I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub
czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa,
dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,17

Lekcja 9: s. 10

17 My zaś, bracia, rozłączeni z wami na krótki
czas, nie sercem, ale tylko niemożliwością
oglądania was, bardzo gorąco pragnęliśmy
widzieć was osobiście.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 6,3–8

Lekcja 9: s. 6, 8

3 Jeśli ktoś naucza inaczej i nie trzyma się
zdrowych słów Pana naszego Jezusa Chrystusa
oraz nauki zgodnej z pobożnością, 4 jest nadęty,
niczego nie pojmuje, lecz choruje na dociekania i
słowne utarczki. Z nich rodzą się: zawiść,
sprzeczka, bluźnierstwa, złośliwe podejrzenia, 5
ciągłe spory ludzi o wypaczonym umyśle i którym
brak prawdy - ludzi, którzy uważają, że
pobożność jest źródłem zysku. 6 Wielkim zaś
zyskiem jest pobożność wraz z poprzestawaniem
na tym, co wystarczy. 7 Nic bowiem nie
przynieśliśmy na ten świat; nic też nie możemy [z
niego] wynieść.

8 Mając natomiast żywność i odzienie, i dach nad
głową, bądźmy z tego zadowoleni!

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15

Lekcja 9: s. 12

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem
jako godny uznania pracownik, który nie przynosi
wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

2 Tm 3,1–7.16–17

Lekcja 9: s. 2, 3, 5, 12

1 A wiedz o tym, że w dniach ostatnich nastaną
chwile trudne. 2 Ludzie bowiem będą samolubni,
chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni
rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, 3 bez serca,
bezlitośni, miotający oszczerstwa,
niepohamowani, bez uczuć ludzkich,
nieprzychylni, 4 zdrajcy, zuchwali, nadęci,
miłujący bardziej rozkosz niż Boga. 5 Będą
okazywać pozór pobożności, ale wyrzekną się jej
mocy. I od takich stroń.

6 Z takich bowiem są ci, co wślizgują się do
domów i przeciągają na swą stronę kobietki
obciążone grzechami, powodowane pożądaniami
różnego rodzaju, 7 takie, co to zawsze się uczą, a
nigdy nie mogą dojść do poznania prawdy.

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,18

Lekcja 9: s. 3

18 Wyrwie mię Pan od wszelkiego złego czynu i wybawi mię, przyjmując do swego królestwa niebieskiego; Jemu chwała na wieki wieków! Amen.

List do Tytusa

Tt 3,3

Lekcja 9: s. 6, 8

3 Niegdyś bowiem i my byliśmy nierozumni, oporni, błądzący, służyliśmy różnym żądzom i rozkoszom, żyjąc w złości i zawiści, godni obrzydzenia, pełni nienawiści jedni ku drugim.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12

Lekcja 9: s. 14, 15

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca.

Hbr 6,11

Lekcja 9: s. 10

11 Pragniemy zaś, aby każdy z was okazywał tę samą gorliwość w doskonaleniu nadziei aż do końca,

Hbr 10,1–4

Lekcja 9: s. 2

1 Prawo bowiem, posiadając tylko cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz rzeczy, przez te same ofiary, corocznie ciągle składane, nie może nigdy udoskonalić tych, którzy się zbliżają. 2 Czyż bowiem nie przestano by ich składać, gdyby składający je raz na zawsze oczyszczeni nie mieli już żadnej świadomości grzechów? 3 Ale przez nie każdego roku [odbywa się] przypomnienie grzechów. 4 Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy.

Hbr 11,6

Lekcja 9: s. 2

6 Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że [Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,14–15.17.22–25

Lekcja 9: s. 7, 10, 12, 14, 15

14 To własna pożądliwość wystawia każdego na pokusę i nęci.. 15 Następnie pożądliwość, gdy pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje, przynosi śmierć.

17 Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca świateł, u którego nie ma przemiany ani cienia zmienności.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. 23 Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go, podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. 24 Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 3,3–18

Lekcja 9: s. 6, 7, 8, 11

3 Jeżeli przeto zakładamy koniom wędzidła do pysków, by nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem. 4 Oto nawet okrętom, choć tak są potężne i tak silnymi wichrami miotane, niepozorny ster nadaje taki kierunek, jak odpowiada woli sternika. 5 Tak samo język, mimo że jest małym organem, ma powód do wielkich przechwałek. Oto mały ogień, a jak wielki las podpala. 6 Tak i język jest ogniem, sferą nieprawości. Język jest wśród wszystkich naszych członków tym, co bezcześci całe ciało i sam trawiony ogniem piekielnym rozpala krąg życia. 7 Wszystkie bowiem gatunki zwierząt i ptaków, gadów i stworzeń morskich można ujarzmić i rzeczywiście ujarzmiła je natura ludzka.

8 Języka natomiast nikt z ludzi nie potrafi okiełznać, to zło niestateczne, pełne zabójczego jadu. 9 Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. 10 Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi. 11 Czyż z tej samej szczeliny źródła wytryska woda słodka i gorzka? 12 Czy może, bracia moi, drzewo figowe rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Także słone źródło nie może wydać słodkiej wody.

13 Kto spośród was jest mądry i rozsądny? Niech wykaże się w swoim nienagannym postępowaniu

uczynkami dokonanymi z łagodnością właściwą mądrości. [14] Natomiast jeżeli żywicie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie. [15] Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemska, zmysłowa i szatańska. [16] Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występek. [17] Mądrość zaś /zstępująca/ z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy.

[18] Owoc zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.

Jk 4,6.11–12.16–17

Lekcja 9: s. 3, 4, 5, 6, 7, 10

[6] Daje zaś tym większą łaskę: Dlatego mówi: Bóg sprzeciwia się pysznym, pokornym zaś daje łaskę.

[11] Bracia, nie oczerniajcie jeden drugiego. Kto oczernia brata swego lub sądzi go, uwłacza Prawu i osądza Prawo. Skoro zaś sądzisz Prawo, jesteś nie wykonawcą Prawa, lecz sędzią. [12] Jeden jest Prawodawca i Sędzia, w którego mocy jest zbawić lub potępić. A ty kimże jesteś, byś sądził bliźniego?

[16] Teraz zaś chełpicie się w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest przewrotna. [17] Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.

Jk 5,9

Lekcja 9: s. 7

[9] Nie uskarżajcie się, bracia, jeden na drugiego, byście nie popadli pod sąd. Oto sędzia stoi przed drzwiami.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,14–17.23

Lekcja 9: s. 2, 5, 7, 10

[14] /Bądźcie/ jak posłuszne dzieci. Nie stosujcie się do waszych dawniejszych żądz, gdy byliście nieświadomi, [15] ale w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, [16] gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty. [17] Jeżeli bowiem Ojcem nazywacie Tego, który bez względu na osoby sądzi według uczynków każdego, to w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie.

[23] Jesteście bowiem ponownie do życia powołani nie z ginącego nasienia, ale z niezniszczalnego, dzięki słowu Boga, które jest żywe i trwa.

1 P 2,9–12.17.19–23

Lekcja 9: s. 2, 6, 7

[9] Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świetym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła, [10] wy, którzyście byli nie - ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali. [11] Umiłowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. [12] Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre, aby przyglądając się dobrym uczynkom wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają was jako złoczyńców.

[17] Wszystkich szanujcie, braci miłujcie, Boga się bójcie, czcijcie króla!

[19] To się bowiem podoba [Bogu], jeżeli ktoś ze względu na sumienie [uległe] Bogu znosi smutki i cierpi niesprawiedliwie. [20] Co bowiem za chwała, jeżeli przetrzymacie chłostę jako grzesznicy? - Ale to się Bogu podoba, jeżeli dobrze czynicie, a przetrzymacie cierpienia. [21] Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. [22] On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. [23] On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie.

1 P 3,10.13–14

Lekcja 9: s. 7, 10

[10] Kto bowiem chce miłować życie i oglądać dni szczęśliwe, niech wstrzyma język od złego i wargi - aby nie mówić podstępnie.

[13] Kto zaś będzie wam szkodził, jeżeli gorliwi będziecie w czynieniu dobra? [14] Ale jeżelibyście nawet coś wycierpieli dla sprawiedliwości, błogosławieni jesteście. Nie obawiajcie się zaś ich gróźb i nie dajcie się zaniepokoić!

1 P 4,10–11

Lekcja 9: s. 3

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy
otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania,
niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni
posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela,
aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez
Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki
wieków! Amen.

1 P 5,8

Lekcja 9: s. 14, 15

8 Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz,
diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo
pożreć.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–4

Lekcja 9: s. 2

3 Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie.

2 P 2,1–3.9–16

Lekcja 9: s. 5, 9

1 Znaleźli się jednak fałszywi prorocy wśród ludu
tak samo, jak wśród was będą fałszywi
nauczyciele, którzy wprowadzą wśród was
zgubne herezje. Wyprą się oni Władcy, który ich
nabył, a sprowadzą na siebie rychłą zgubę. 2 A
wielu pójdzie za ich rozpustą, przez nich zaś
droga prawdy będzie obrzucona bluźnierstwami; 3
dla zaspokojenia swej chciwości obłudnymi
słowami was sprzedadzą ci, na których wyrok
potępienia od dawna jest w mocy, a zguba ich nie
śpi.

9 to wie Pan, jak pobożnych wyrwać z
doświadczenia, niesprawiedliwych zaś jak
zachować na ukaranie w dzień sądu, 10 przede
wszystkim zaś tych, którzy idą za ciałem w
nieczystej żądzy i pogardę okazują Władzy,
zuchwalcy, zarozumialcy, którzy nie wahają się
przed wypowiadaniem bluźnierstw na "Chwały". 11
Tymczasem aniołowie, których siła i potęga jest
większa, nie wnoszą przeciwko nim przed Pana
przeklinającego wyroku potępienia. 12 Ci zaś, jak
nierozumne zwierzęta, przeznaczone z natury na
schwytanie i zagładę, wypowiadając bluźnierstwa
na to, czego nie znają, podlegną właśnie takiej
zagładzie jak one, 13 otrzymując karę jako zapłatę
za niesprawiedliwość. Za przyjemność uważają
rozpustę uprawianą za dnia, jako zakały i
plugawcy pławią się w swych uciechach, gdy z
wami są przy stole.

14 Oczy mają pełne kobiety cudzołożnej, oczy nie
przestające grzeszyć, uwodzą oni dusze
nieutwierdzone. Mają serca wyćwiczone w
chciwości, synowie przekleństwa. 15 Opuszczając
prawą drogę zbłądzili, a poszli drogą Balaama,
syna Bosora, który umiłował zapłatę
niesprawiedliwości, 16 ale został skarcony za
swoje przestępstwo; juczne bydlę, pozbawione
mowy, przemówiwszy ludzkim głosem
powstrzymało głupotę proroka.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 9: s. 3

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako
wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści
nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 2,4–5.15–17

Lekcja 9: s. 1, 2, 5

4 Kto mówi: Znam Go, a nie zachowuje Jego
przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim
prawdy. 5 Kto zaś zachowuje Jego naukę, w tym
naprawdę miłość Boża jest doskonała.

15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie!
Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.
16 Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc:
pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego
życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. 17
Świat zaś przemija, a z nim jego pożądliwość; kto
zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki.

1 J 4,7–8.10

Lekcja 9: s. 3, 4, 7

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ
miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością.

10 W tym przejawia się miłość, że nie my
umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i
posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za
nasze grzechy.

1 J 5,18

Lekcja 9: s. 3

18 Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie
grzeszy, lecz Narodzony z Boga strzeże go, a Zły
go nie dotyka.